

2023

Institut Escola Arts

ÍNDEX

Presentació 5

Descobrim:

Què diu l'art sobre la identitat? 6
Mapa de recerca 10

Investiguem:

I3 A Petjades de la vida, petjades de tigre 12
I3 B Els contes i els colors 14
I4 A Buon appetito! 16
I4 B Pirates a la vista! 18
I5 A Menú de xef 20
I5 B Forquilla: història i art 22
1r A Què ens diuen els vestits? 24
1r B Classifiquem les nostres joguines estimades 26
2n Som totes iguals o som totes diferents? 28
3r Rostres del món 30
4t Una imatge val més que mil paraules! 32
5è Com ens vestim quan hi ha una festa? 34
6è La cara oculta 36
1r ESO La imatge com a font de recerca sobre la identitat 38
2n ESO En la pell de... 40
3r ESO Què ens defineix?
Artivisme contra el racisme i la xenofòbia 42
4t ESO Còmic i identitat 44

Compartim:

Instal·lació artística: Identitat-s 46
Moments en família: Identitat-s en família 48
Patrimoni convidat: MACBA. Tenim molts noms 50
Entrevista a Marta Cartu 52
AFA: Comissió de Coeducació 56
Espai C. Un espai de llibertat creativa 58
Agraïments 63

Presentació

Comissió Projecte

La identitat és el tema dels projectes de recerca d'aquest curs a l'Institut Escola ARTS.

"La construcció de la identitat implica comprendre, representar i ser conscients de qui som i de com ens considerem socialment i personalment, i implica facetes subjectives com la individualitat, l'autoestima i la capacitat d'autoreflexió i autoobservació, així com la consciència d'un mateix" (Lingiardi i McWilliams, 2017).

Les edats que van dels 3 als 16 anys són edats decisives en la construcció de la identitat. Aquest procés de construcció de la identitat es prolonga al llarg de l'adolescència i l'inici de l'etapa adulta. Les persones, objectes, idees, etc. amb què ens identifiquem, són una part essencial en la construcció de la identitat.

A l'apartat Investiguem trobareu els interessos amb els quals els infants i els joves s'identifiquen, i que van canviant al llarg de les diferents edats. A Descobrim trobareu què ens diu l'art sobre el tema de la identitat. I, per acabar, a Compartim destaquem els projectes comunitaris: la "Instal·lació artística" i "Moments en família", així com l'entrevista a l'artista Marta Cartu i la col·laboració de tota la comunitat educativa.

Esperem que us agradi i que pugueu experimentar la infinitat d'identitats dels infants de l'ARTS.

"Per què et ficaràs en una diminuta caixa d'identitat podent experimentar la teva infinitat?" Elizabeth Gilbert, escriptora estatunidenca.

QUÈ ENS DIU L'ART SOBRE LA IDENTITAT?

Júlia Lull Sanz

Us convido a fer una passejada per les sales de retrats de les col·leccions del MNAC. Veureu que ens expliquen moltes coses de la identitat de les persones retratades, i també de la dels artistes que els van pintar. Ara bé, què és això de la identitat?

La identitat és tot allò que nosaltres som: el nostre nom, la nostra aparença física, les nostres aficions i els nostres gustos. Són les creences que tenim, les qualitats i trets de personalitat que són essencials per a un individu. I també es va formant amb relació al nostre entorn, la manera com hem crescut, la nostra cultura... La majoria de les persones tenim una imatge del que som al nostre cap, un autoconcepte, i és això el que considerem la nostra identitat.

El gènere del retrat i la identitat

Us presento Vittoria Colonna. El pintor Sebastiano del Piombo va retratar l'escriptora renaixentista —per cert, era amiga de Miquel Àngel, les obres del qual va inspirar— envoltada d'allò que més li importava: els llibres. El seu gest i la manera com va vestida també ens expliquen coses de qui era i de com volia que la veiessin els altres. Però to-thom veu el mateix quan mira una altra persona? Sempre hi ha alguna diferència entre com ens veiem i com ens veuen els altres. Quina és, doncs, la nostra veritable identitat?

Quan una persona encarrega un retrat pren una sèrie de decisions com: el lloc on es retratarà, els objectes i les persones que l'acompanyaran o la roba que portarà. Tots aquests elements ajudaran a mostrar una imatge de si mateixa propera a com la persona es veu. L'artista, per la seva banda, també fa una sèrie tries artístiques com ara la composició, la tècnica i l'estil; tot plegat influeix en la manera com percebem la persona representada. Quan ens posem davant del quadre les persones espectadores també aportem la nostra manera de mirar, ens fem preguntes i podem jugar a esbrinar qui i com podria ser la persona retratada.

1. Sebastiano del Piombo. Retrat de Vittoria Colonna. 1520-1525. Museu Nacional d'Art de Catalunya

Què us sembla si que ho provem mirant aquests dos retrats? Són dos homes retratats amb cent anys de diferència, aproximadament.

Qui podrien ser, aquests homes? Què els hi agradava? Quin podria ser el seu caràcter?
Quan mirem un retrat ens podem fixar en quatre elements que ens donen informació: el model (la persona representada), el mitjà (la manera en com està fet el retrat), els objectes o elements que l'acompanyen i el context (l'espai on està fet).

La identitat de les dones a través de l'art

Els/les artistes que fan retrats saben que és molt complicat captar la identitat d'algú en una obra d'art. Al llarg de la història, l'art ha servit per educar i ensenyar-nos com havíem de ser i actuar en públic. Els retrats d'homes i dones eren exemples de com s'havien de comportar els nens i les nenes, amb papers ben diferenciats. Les pintures i escultures ajudaven a aprendre les normes de la cultura dominant: la cultura patriarcal, que considerava que els homes i les dones no érem iguals Les dones, a les que durant molt de temps no se'ls va deixar aprendre cap ofici ni tampoc tenien gaires drets, van ser les primeres a saltar-se aquestes normes. Per això, aquelles que volien ser artistes van començar a representar-se d'una altra manera per ensenyar-nos uns valors, unes actituds i unes emocions molt diferents de quan les retrataven els homes. Us convido ara a comparar l'autoretrat de Lluïsa Vidal i el retrat de Pepita Teixidor, pintat pel seu germà Modest Teixidor.

3. Lluïsa Vidal,1899. Autorretrat, Museu Nacional d'Art de Catalunya.
4. Modest Teixidor, 1889. Retrat Pepita Teixidor, Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Explorar la identitat i els estereotips a través de l'art

Fixeu-vos en el rostre de la pintora Lluïsa Vidal i com ens mira des del seu autoretrat. **Quins tres adjectius podrien definir la seva actitud ?**

Mirem ara en el retrat de Pepita Teixidor. **Us podríeu imaginar de què treballava o què li agradava fer?**

Pepita Teixidor, va ser una artista molt famosa durant la seva època. En aquesta pintura apareix retratada com una dona rica, amb un vestit car; a més, no ens mira directament.

Aquesta pintura no ens dona cap pista sobre la seva feina o el seu caràcter. L'obra, feta pel seu germà Modest Teixidor, és un exemple de com les dones són vistes sota la mirada dels homes. Per contra, l'autoretrat de Lluïsa Vidal és ben diferent: **fixeu-vos com ens ensenya, orgullosa, les eines de la seva professió.** Sabíeu que moltes dones d'altres èpoques es van retratat igual que ella, amb els estris del seu ofici i amb una actitud d'orgull, per trencar estereotips? Artemisia Gentileschi, Frida Kalho i Grace Murray en són uns bons exemples.

Totes aquestes dones, que es van pintar d'una manera ben diferent, van posar en qüestió les normes i per això a vegades no van ser ben rebudes, fins i tot castigades! Sovint, quan qüestionem les normes o ens comportem d'una altra manera de la que s'espera de nosaltres, ens arrisquem que la societat tingui una reacció negativa i violenta. Al mateix temps, però, aquestes eleccions diverses i valentes també obren nous camins i maneres de fer, fora dels costums, que ens poden inspirar. Retrats de persones que trenquen les normes i els estereotips visuals i socials poden canviar la manera de veure i pensar del conjunt de la societat.

5. Artemisia Gentileschi. Al·legoria de la pintura (autoretrat). 1638-1639. Royal Collection Trust (Regne Unit)
6. Lynn Gilbert. Retrat de Grace Murray. 1978. National Portrait Gallery (Boston)
7. Frida Kalho. Las dos fridas. 1939. Museo de Arte Moderno de México (Ciutat de Mèxic)

Us convido a fixar-vos ara en el treball de l'artista Titus Kaphar, que utilitza dos retrats per parlar-nos del racisme que travessa gran part de la nostra cultura occidental.

Pareu atenció a com està construït aquest retrat doble: què diríeu que va fer l'artista per aconseguir la sensació que les dues imatges estan relacionades? Retalla, torça, plega, superposa...?

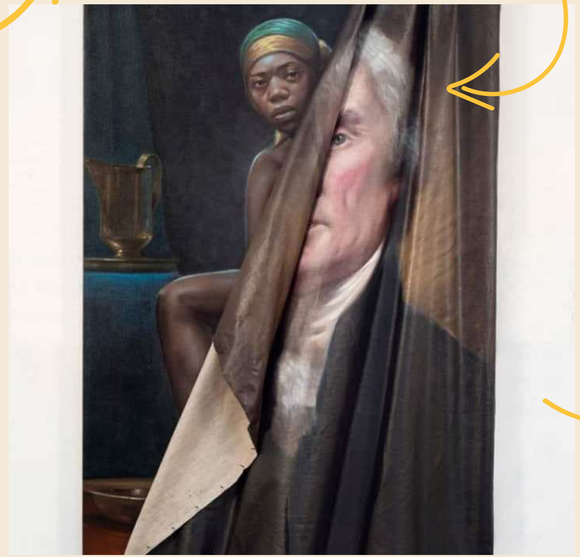

8. Darrere del mite de la benevolència, Titus Kaphar, 2014. Jack Shainman Gallery, Nueva York.

Com hem vist en aquest recorregut, les obres d'art tenen un paper molt important a l'hora d'influir en les maneres de pensar el món i de veure'ns a nosaltres mateixes. És per això que experimentar amb la creativitat i fer noves obres d'art és una eina molt poderosa per explorar noves formes de representar-nos, conèixer-nos i relacionar-nos entre nosaltres.

MAPA DE RECERCA

Enguany, la identitat és el nostre tema. I com no pot ser d'una altra manera, els projectes són tan diversos que us els presentem en aquests versos.

I3 A: Els tigres de la selva ens van interessar i aquest tema tots vam triar.

I3 B: Blau, verd, groc, marró... Diga'ns quin és el teu color.

I4 A: D'arreu del mon venim i viatgers del mon esdevenim.

I4 B: Alerta que els pirates arriben! Volem saber qui eren i com vivien.

I5 A: Si anem a un restaurant, els xefs d'allà no ens treuran.

I5 B: Des de Constantinoble fins a l'actualitat mil i una forquilles s'han dissenyat.

1r A: Amb els vestits ens hem centrat, i ben distrets hem estat.

1r B: Mirarem i aprendrem jugant, les joguines que hi ha al nostre voltant.

2n: Puc viure lliurement? Home o dona és indiferent.

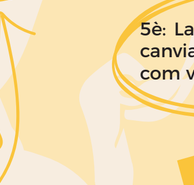

3r: Descobrirem que amb l'escriptura podem viure qualsevol aventura.

4t: Investigarem la nostra evolució i les característiques de cada generació.

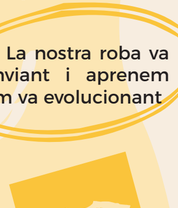

5è: La nostra roba va canviant i aprenem com va evolucionant

6é: A partir de la nostra identitat, la de la resta d'éssers vius hem trobat.

1r ESO :Les obres d'art i els còmics en diferents formats hem observat i la identitat s'ha mostrat.

2n ESO: En la pell de la memòria ens hem ficat i la seva història a les cartes hem redactat.

3r ESO: Hem creat samarretes per rapejar al ritme de la denúncia del que no ha de ser ja.

4t ESO: Les artistes de còmic ens han inspirat i per representar-nos el seu estil hem utilitzat.

Petjades de la vida, petjades de tigre

Forts, salvatges, valents, ràpids, poderosos, independents, ferotges, impulsius, aventurers... indubtablement som TIGRES.

Estem aprenent moltíssim d'aquests felins que ens resulten increïblement atractius. És pel seu pelatge? Pels seus ulls clars? O potser per la calma i la majestuositat amb què es passegen per la selva? Hi ha quelcom que ens identifica amb ells i que estem intentant descobrir. De moment, hem esbrinat que som mamífers i que tenim avantpassats.

Però, què és el passat? Per entendre-ho, hem compartit un matí de jocs amb avis i àvies que ens han descobert a què jugaven en la seva infantesa. La corda, fet i amagar, pica-paret, picar de mans... I gairebé sempre ho feien al carrer, on no hi havia tants vehicles com ara.

Nosaltres caminem per les seves petjades d'experiència, les mateixes petjades que deixen els tigres al seu camí per la selva.

Per cert, caminar com els tigres no és gens fàcil, i ho hem comprovat a classe fent la nostra pròpia senda. Hem dissenyat unes urpes amb cartró, ens les hem col·locat a les mans i als peus i, amb pintura taronja i negra, les hem anat plasmant en un gran mural. Sense deixar de rugir i imitant els moviments equilibrats i imponents dels tigres, ens hem camuflat en la immensitat de les nostres identitats.

Estigueu a l'aguait. Anirem deixant petjades per allà per on passem. Som TIGRES!

Estigueu a l'aguait. Anirem deixant petjades per allà on passem. Som **TIGRES!**

Els contes i els colors

Sabeu que a la classe d'I3 hi ha dos infants amb noms de colors? Doncs sí, la Violeta i la Blau. Parlant dels colors, ens vam adonar que portem roba molt colorida i, quan pintem, ens agrada utilitzar molta varietat de colors. És així com va néixer la idea de dir-nos "la classe dels colors".

Sabeu que podem trobar els colors dins dels contes? Doncs sí, però us hi heu de fixar molt bé!

Quan la bruixa Coloraina es va assabentar que el nom de la nostra classe és Els Colors, ens va fer arribar un conte: "Colors de conte". Llegint i escoltant les seves històries, ens vam adonar que hi apareixen molts colors. Per exemple, en el d'"Els Tres Porquets", hi predomina el rosa; a "La Caputxeta Vermella", el vermell; a "La Rínxols d'Or", el groc... I vosaltres, ens en sabríeu dir algun més?

Però els colors no només són presents als contes tradicionals, sinó que hi ha altres relats que ens conviden a reflexionar sobre el colors de coses tan diverses com el vent o un petó. Gràcies a aquests contes, la classe dels Colors hem encetat un diàleg que ens ha dut a entendre que hi ha tantes versions de vent i de petons com de persones.

I els petons de quin color són? Blaus, verds, roses, blancs, negres, vermells, grisos... doncs del color que vulguem!

I3B

Vam utilitzar les aquarel·les per donar color al vent. Van sortir vents de tots els colors!

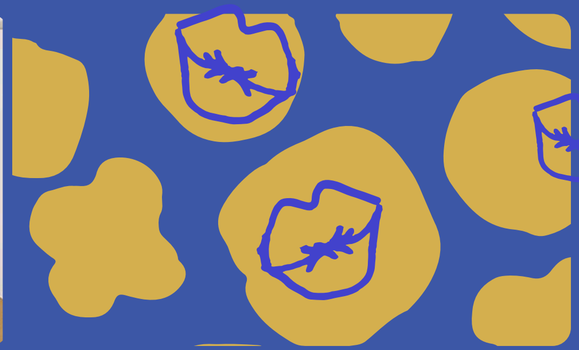

Buon appetito!

A la nostra classe som rics en cultures, llengües, costums, experiències..., i les estem compartint entre nosaltres per descobrir i aprendre coses noves d'arreu del món. En aquesta aventura ens acompanyen famílies que ens parlen del seu lloc d'origen i ens ensenyen a fer alguna cosa relacionada amb la identitat d'aquell indret.

Buon appetito!

Un dilluns, el pare del Vieri ens va fer arribar una carta on deia que volia venir a explicar-nos coses del seu país, Itàlia, i en especial de Florència, la ciutat on va néixer. Resulta que allà es va inventar, ni més ni menys, que el gelat! I el Riccardo ens volia ensenyar com fer-lo: quina sort la nostra! Però un contratemps inesperat havia fet que els ingredients s'escapessin i s'amaguessin per tota l'escola. Calia trobar-los de seguida, era una emergència! Així que ens vam organitzar en 3 equips, amb mapes i pistes per trobar el tresor. En un tres i no res, tornàvem a la classe amb el botí.

Vam escriure-li ràpid un correu per dir-li que podia venir tranquil (i sens falta!), que tot controlat. L'endemà va venir amb el conte "Pimpa va Firenze" sota un braç i una màquina de fer gelats sota l'altre. Vam seguir la recepta fil per randa, vam mesurar i barrejar els ingredients i els vam posar dins la geladora. Mentre aquella màquina prodigiosa i gelada girava i girava i convertia la barreja de nata, ou, sucre i maduixa en un deliciós gelat, nosaltres trinxàvem galetes i ratllàvem xocolata amb fruïció per fer uns toppings a l'altura de les circumstàncies.

Resultat: un gelato di fragola delizioso. Què bonic és córrer món!

I4A

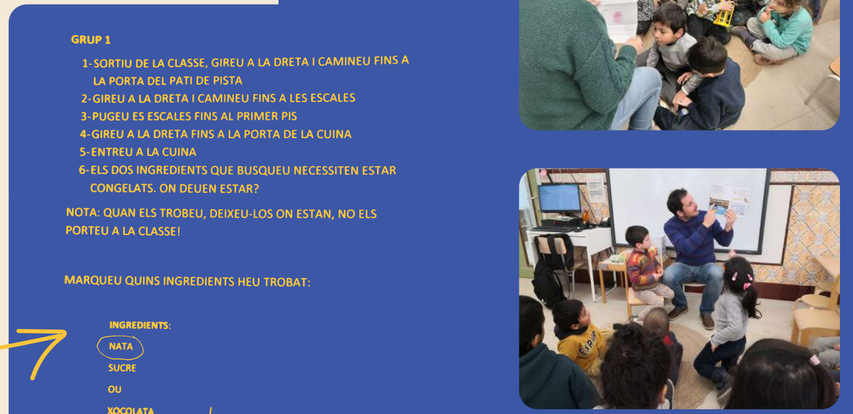
GRUP 1

1-SORTIU DE LA CLASSE, GIREU A LA DRETA I CAMINEU FINS A LA PORTA DEL PATI DE PISTA
2-GIREU A LA DRETA I CAMINEU FINS A LES ESCALES
3-PUGEU ES ESCALES FINS AL PRIMER PIS
4-GIREU A LA DRETA FINS A LA PORTA DE LA CUINA
5-ENTREU A LA CUINA
6-ELS DOS INGREDIENTS QUE BUSQUEU NECESSITEN ESTAR CONGELATS. ON DEUEN ESTAR?

NOTA: QUAN ELS TROBEU, DEIXEU-LOS ON ESTAN, NO ELS PORTEU A LA CLASSE!

MARQUEU QUINS INGREDIENTS HEU TROBAT:

INGREDIENTS:
NATA
SUCRE
OU
XOCOLATA
GALETES
MADUIXES

Investiguem

Pirates a la vista

"En un mar ple de taurons navegaven els pirates rodamons, dins una ampolla surant hi ha un mapa que seguiran..."
Començàvem l'aventura de la mà de la Pirata Puny de Ferro per recórrer els racons del Museu Marítim. Vaixells, banderes i canons ens van fascinar de la vida pirata.

Sabeu què?
Els pirates cosien retalls de roba per confeccionar la seva vestimenta, per això semblava que portessin samarreta de ratlles.
Els pirates desplegaven les veles quan bufava el vent per navegar. La part de davant del vaixell era la proa i el darrere la popa, aquest era el seu codi.
Quan els pirates estaven preparats per lluitar alçaven una bandera negra amb una calavera i dues espases. Quan començava el compte enrere per rendir-se alçaven una bandera amb un rellotge de sorra.

A la proa dels vaixells hi havia figures decoratives d'animals o d'éssers humans, i servien per atemorir als enemics.

En el passadís dels transatlàntics vam trobar un mapa, que ens va portar fins al vaixell més gran que mai havíem vist: l'anomenaven "galera real", i era un vaixell preparat per a les batalles més grans. Segons el mapa, el botí s'amagava a la bodega, i entre sacs i objectes diversos vam trobar un petit cofre. Estàvem molt emocionats.

Navegant per la història vam viure les aventures més pirates que mai ens hauríem pogut imaginar. I nosaltres, estem preparats per a una vida pirata?

Menú de Xef

La classe d'I5 A tenia clar què allò que més els identificava era el menjar; sempre hi ha gana a l'aula. Però quin menjar? Doncs triem tema: cuiners? Volien decidir i manar a la cuina, així que es convertiran en XEFS, caps de cuina! Descobrim els diferents plats cuinats en cadascuna de les cultures dels infants i les famílies.

L'Índia, la regió tropical de l'Àfrica central, el Mediterrani, Amèrica... D'aquí provenen algunes de les espècies triades per elaborar aquesta sessió artisticosensorial. I la cúrcuma, el curri, el pebre vermell dolç, la canyella, l'alfàbrega, el julivert i l'orenga han estat els protagonistes d'aquesta activitat.

Una presentació que suggereix molt, ha donat l'inici a la sessió. Les espècies abocades en uns recipients de fang sobre la taula i diferents estris de cuina per poder experimentar, manipular i tastar. Els infants van llegint els cartells amb els noms de les espècies, i el tacte i l'olfacte comencen a despertar. La sessió es desenvolupa entre una curiositat i les ganes de tocar, barrejar, tastar... Es crea un ambient ben gustós! La música de fons sona a descobertes i crides als companys/es.

I5A

Amb l'ajuda d'una mica d'aigua i uns pinzells, s'impregnen les estovalles amb les espècies barrejades i es crea aquesta fantàstica obra culinària.

I, per finalitzar, només queda pensar un títol que resumeixi aquesta experiència: L'OLOR D'ESPÈCIES, sens dubte!
No hi ha res que obri més la gana que una sessió que requereixi tots els sentits. Bon profit!

Forquilla: història i art

Segur que moltes vegades t'has preguntat quin és el teu color o el teu menjar preferit. Però, t'has preguntat també com et defineixen aquests gustos com a individu?

Nosaltres, la classe d'I5 B, vam plantejar-nos quin era el nostre color, menjar, joguina, lloc, activitat i animal preferit, i vam decidir plasmar-ho en una obra que emula les de Teresa Cucala.

A partir d'aquesta experiència, va néixer el nom de la nostra classe: Les Forquilles, perquè vam descobrir que ens agrada molt menjar i gaudir d'un bon àpat amb els nostres éssers estimats.

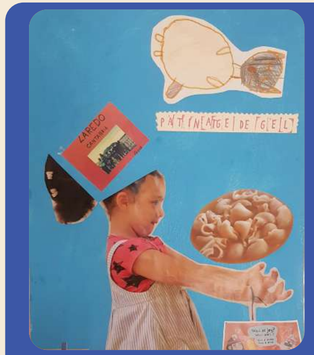

9. Germán de los Ríos, Hambre

Durant aquest temps, hem fet un recorregut per la història de la forquilla: des del seu naixement a Constantinoble durant l'Edat Mitjana fins a l'actualitat, i hem pogut observar que existeixen tants tipus de forquilles com de menjars i de persones.

També hem descobert que la forquilla no només és un objecte útil per menjar, sinó que ha servit d'inspiració a molts artistes per crear les seves obres.

10. Jean-Pierre Zaugg, Forquilla de Vevey
11. Bruno Munari, Forquilles Ma

Així doncs, utilitzant-la com a instrument principal, nosaltres també ens hem posat en la pell dels artistes i hem fet una obra pictòrica i una escultura.

Mireu què bé ens han quedat!

Què ens diuen els vestits?

Els infants de 1r A vam iniciar la recerca sobre el tema de la identitat a partir dels vestits, i vam veure que la roba que portem és una forma bàsica de comunicació. D'aquí la nostra pregunta d'investigació: "COM ENS PODEN IDENTIFICAR ELS VESTITS? QUÈ PODEN DIR DE NOSALTRES?".

A casa, amb la família, vam escollir quina era la peça de roba que més ens identifica o bé diu alguna cosa sobre nosaltres.

Vam continuar el nostre treball analitzant quins són els materials dels quals estan fets els vestits, i gràcies a la col·laboració d'una família, hem pogut observar a la classe llana natural d'ovella i hem vist com, gràcies a ella, ens podem abrigar quan arriba el fred.

Hem fet una llista de quins són els altres elements que pensem que componen les robes.

1rA

En la nostra visita al Museu Tèxtil de Terrassa, vam poder conèixer quines són les diferents fases del procés tèxtil, i que la matèria primera, que és la fibra, pot ser natural o artificial. Però no només és interessant saber de què estan fets els vestits que ens posem cada dia: també vam descobrir que el color forma part de la nostra indumentària diària, i vam poder veure com, a partir del tenyit d'una tela, es pot crear una obra d'art.

I mireu que interessant que ha estat!!!!

Classifiquem les nostres joguines estimades

La classe de les joguines hem iniciat el projecte presentant als nostres companys i companyes les nostres joguines més estimades i amb les quals ens identifiquem. Tots i totes, hem explicat el que més ens agrada de la nostra joguina i hem observat que totes tenen moltes coses en comú. Ens agrada la bellesa i el poder dels ninos i les nines, les textures agradables dels peluixos, els colors vius, i tot plegat és el que més ens ha seduït.

A continuació, hem volgut homenatjar les nostres joguines amb una creació artística basada en el collage, amb pinzellades d'art romànic i contemporani. Per fer el collage, ens hem inspirat en l'estil de l'artista nord-americà Robert Burden, que pinta a l'oli les joguines amb les quals jugava quan era un infant; les classifica i, com a fons, usa trames de catifes de casa seva.

1rB

Nosaltres hem fet fotografies de les nostres joguines i ens hem desplaçat fins al Museu Nacional d'Art de Catalunya per tal d'escollir, en el fons d'art romànic, quadrants i marcs per emmarcar les nostres joguines. Un cop escollits i fotografiats els marcs, hem substituït els personatges de la composició artística per les nostres joguines estimades. Les hem classificat en funció de diferents criteris: animals, vehicles, nines i ninos, les que funcionen amb piles, peluixos, les que tenen poders...

Recordeu com era la vostra joguina més estimada?

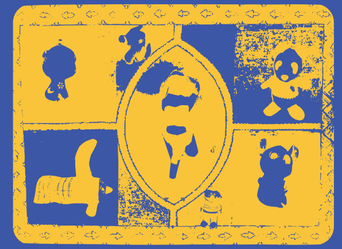

Som totes iguals o som totes diferents? 2n

Aquesta és la nostra pregunta d'investigació i, a partir d'aquí, moltes són les qüestions que ens han sorgit per investigar, entre d'altres: "Hi ha colors i roba diferents per a nenes i per a nenes?".

Hem fet servir l'obra de Hassan Hajjaj per tal de respondre-la. L'artista marroquí, que viu i treballa entre Londres i Marràqueix, ens ha ajudat a obrir els ulls: les seves fotografies combinen una herència marroquina de teles tradicionals del soc, amb personatges vestits amb estampats d'animals, de ratlles o de topos amb un posat hip-hoper. Mostren un caràcter inclusiu de cultures, estils i èpoques.

El debat se'ns ha obert. Som lliures de vestir com vulguem? Vint-i-cinc caps, vint-i-cinc opinions diferents. Hem debatut, hem sigut crítiques i hem volgut plantejar-nos coses que ens venen donades des de la cultura, la religió, la moda o les xarxes... Coses que, sense ser-ne conscients, ens marquen una manera de ser "imposada". Ho acceptem sense plantejar-nos el que significa, i acceptar l'herència d'aquests estereotips, sense obrir debat, no ens permet avançar, canviar o decidir.

Has pensat mai de posar-te una faldilla? A 2n hem volgut convertir-nos en Hassans Hajjajs tot seguint la seva obra i trencar amb els estereotips personals que ens influeixen i que formen la nostra identitat.

L'artista ens ha inspirat per fer una obra col·lectiva partint de la creació individual. Hem dividit el seu treball en tres parts: el marc, que segueix un patró gràfic; el fons, que segueix una seqüència; i els personatges, que es vesteixen lliurement sense seguir cap combinació.

Hem treballat l'obra des de moltes perspectives transversals: calcular sèries, seguir patrons, situar al mapamundi les obres exposades, fer VTS, recuperar l'objecte que ens identifica, convertir-nos en models escollint lliurement la vestimenta...

Us deixem amb aquesta explosió de colors i combinacions, i us plantegem la següent qüestió: sou lliures d'escollir com voleu ser?

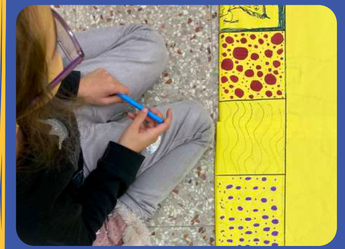

Rostres del món

3r

Inspirats en l'obra d'Ed Fairburn, un artista anglès que fusiona la cartografia amb el dibuix per crear retrats impressionants, els alumnes de 3r hem intentat crear els nostres retrats d'una manera força peculiar. Mireu, mireu!

Inicialment, amb l'objectiu de conèixer a fons l'obra que volíem reproduir, hem fet un VTS. Amb el VTS, mitjançant l'observació, el descobriment i la imaginació, mirem d'esbrinar què està passant en l'obra que tenim al davant, tot fixant-nos en els detalls i explicant què ens fa pensar que està passant el que diem...

Havent mirant l'obra amb ulls ben crítics, ens posem... mans a l'obra!
Cadascun de nosaltres hem escollit un mapa de la ciutat/país on vam néixer. Ara ja sabem que existeixen diferents tipus de mapes i que cadascun ens ofereix un tipus d'informació diferent!

Quan ja hem tingut els mapes escollits, els hem imprès en paper vegetal i ens hem fet una foto de la cara, amb la qual representem una part de la nostra identitat física. Així doncs, amb el mapa, com a representació del lloc de naixement, i el nostre rostre, com a signe d'identitat, ens hem posat a dibuixar. Posant la nostra foto a sota del mapa fent en paper vegetal, hem intentat anar acolorint aquelles parts que ens han permès anar diferenciant els ulls, els llavis, el cabell...

En un clima tranquil i de concentració, i cadascú al nostre ritme... hem fet aquestes meravelles!!

Aquesta ha estat una de les primeres activitats que hem fet per tal d'endinsar-nos en el coneixement del món on vivim, amb l'objectiu de resoldre una de les hipòtesis que ens ocupen: "A tots els països d'un mateix continent s'escriu igual?".

Investiguem

Una imatge val més que mil paraules!

4t

El grup de 4t estem investigant la identitat dels anys 90 i les diferències que hi trobem amb l'actualitat. A poc a poc, anem traient conclusions i reafirmant que a totes les èpoques hi ha temes que preocupen a la societat, reptes per assolir i avenços que ens permeten anar evolucionant. En els darrers anys, la tecnologia ha marcat un abans i un després, i les imatges han adquirit protagonisme en el món de la comunicació.

Davant d'això, hem decidit treballar la fotografia conceptual com a mètode d'expressió. Ens hem inspirat en l'obra del fotògraf Chema Madoz, qui, a mode de poesia visual, empra diversos objectes i elements naturals per crear escenaris que ens transmeten una idea o un concepte.

Nosaltres hem volgut reflectir idees que parlen sobre el pas del temps, les problemàtiques actuals i la revolució tecnològica. Hem fet un recull dels missatges que volíem transmetre, hem elaborat les llistes de materials que utilitzaríem i hem dissenyat esbossos dels escenaris que necessitaríem per fer les fotografies al més entenedores possible. Així, de forma col·laborativa, hem obtingut fotografies conceptuals que parlen per elles mateixes.

Us proposem un repte: Us animeu a relacionar cadascuna de les fotos amb el seu missatge corresponent?

1. Hem pujat de nivell: de l'analògic al tecnològic.
2. Comprar, fins i tot menjar, costa massa diners.
3. La tecnologia és la nova llaminadura: consumir-ne en excés és negatiu i crea addictes.
4. Sabem qui som o bé el que les fotografies diuen que som?
5. L'economia mata persones.
6. El temps passa a gran velocitat.
7. La tecnologia i les tendències ens aïllen i ens abdueixen.
8. Estem enganxats a la tecnologia.
9. L'era analògica es queda sense seguidors davant de la digital.
10. Sigues qui vulguis, vestint com vulguis i estimant a qui vulguis.
11. Qui guanyarà la batalla, els humans o la natura?
12. Si no anem amb compte, caminarem sobre carrers d'escombraries.

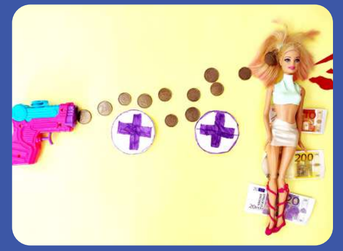

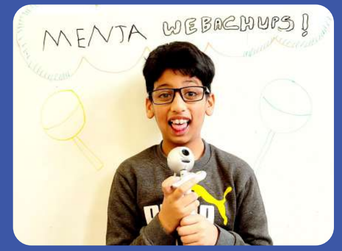

Investiguem

Com ens vestim quan hi ha una festa? 5è

Kaarina Kaikkonen és una talentosa artista finlandesa que crea les seves enormes instal·lacions utilitzant materials reciclats, com per exemple roba de segona mà. Explica que cada peça de roba de les seves instal·lacions conté un cor càlid, identifica algú. Li agrada pensar que part d'aquesta energia de la persona està present a cada peça de roba i es transmet amb el seu art efímer.

Darrere les seves obres hi ha un missatge molt bonic. L'artista diu: "Tots depenem dels altres, tots ens necessitem els uns als altres. En la meva obra, cada persona és acceptada, necessària i important, i ningú es queda sol". Quina lliçó!

Inspirant-nos amb les seves obres, hem volgut crear una instal·lació artística on es representi la vestimenta tradicional de cada festa i l'ànima, tal com diu l'artista, de les persones que la celebren. Abans, però, hem fet una petita enquesta a familiars per poder fer una bona recopilació de totes les festes que podem arribar a conèixer a l'aula i que tenen una vestimenta específica. Hem pogut descobrir festes de tota mena i d'arreu del món.

A partir de tota la informació, cadascú ha escollit una festa, n'ha cercat informació i, fixant-se en la vestimenta, ha representat la festa a sobre d'una samarreta blanca. De tot el conjunt de samarretes, n'hem fet una instal·lació artística. En la nostra obra, cadascú de nosaltres ha estat acceptat, necessari i important, i ningú s'ha quedat sol.

Investiguem

La cara oculta

Identitat, què és? Podem simplificar-ho amb un "ÉS"?

Ens adonem que necessitem la "S", del plural "identitatS", i hem volgut mirar al nostre museu de referència com si d'un mirall es tractés. Com es mira el cabirol en l'obra d'en Setxu Xirau abans de recórrer les obres que ofereix el Museu Nacional d'Art de Catalunya. I ens preguntem: té identitat, un museu?

Un recorregut per les seves obres és un passeig per la nostra història, la que ens identifica i la que no tant. En l'últim curs de primària, ens sembla que ja el coneixem de sobres, que és nostre. Són quasi deu anys des que es va iniciar el projecte Tàndem a la nostra escola, tants com fa que nosaltres venim a créixer junts.

Coneixem molt bé la cara d'aquest company d'aprenentatge, però amb la cara no n'hi ha prou per conèixer els amics. La visita a les reserves del MNAC i al taller de restauració ha sigut una experiència d'aprofundiment en la seva identitat.

Una oportunitat per reflexionar sobre la nostra pròpia construcció, quina part de nosaltres mostrem i què guardem en el nostre endins per construir els fonaments de les nostres pròpies IDENTITATS.

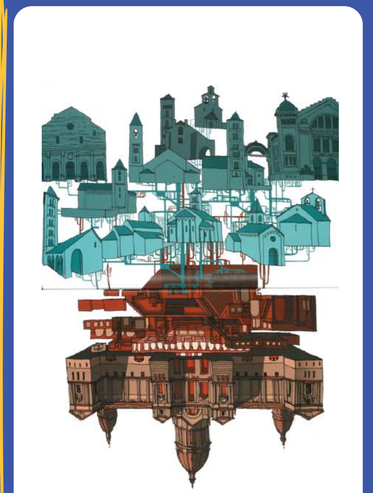

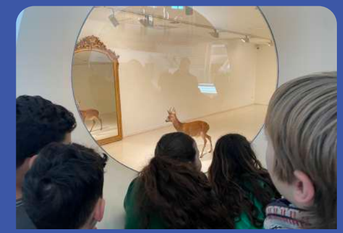

La imatge com a font de recerca sobre la identitat

Tots els grups de 1r han visitat el Museu Nacional d'Art de Catalunya, concretament la sala d'art modern, com a font de recerca per indagar sobre la identitat. El repte ha estat trobar l'obra amb la qual ens identifiquem, i representar-la mitjançant el dibuix a partir d'un esquema bàsic. Aquesta pràctica ens ha portat a la creació de personatges amb els quals hem generat narratives pròpies del format del còmic. Les obres col·lectives del grup s'exposaran al mateix museu des del 19 de maig fins al setembre, com a projecte final proposat pel programa Connectades, en el qual hem participat.

El grup de 1r A

Ha observat que les cartel·les de les obres d'art ens donen dades sobre aquestes, i ens preguntem si la identitat té relació amb el nostre nom, d'on som i quan hem nascut, així com amb el nostre estil. Potser aquesta serà la font per continuar cap al nostre objectiu.

El grup de 1r B

Va fer un viatge per la història de la humanitat en què van ser clans del paleolític i van crear les seves icones en fang per presentar els valors que s'imaginaven. Aquesta activitat ens va portar a fer recerca dels seus orígens per representar-los. Per fer-ho, van buscar els objectes amb els quals s'identifiquen, que ens van servir com a suport de la representació de la seva genealogia, tant digitalment com plàsticament. Van acabar la recerca escollint els personatges dibuixats per crear, amb l'estil d'aquest, el seu autoretrat, que va quedar penjat a la instal·lació artística de l'ARTS, on es van transformar en part de la identitat col·lectiva.

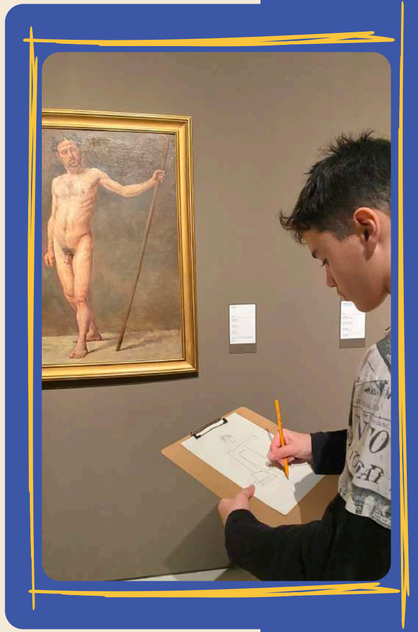

1r ESO

En la pell de...

2n ESO

Des de la matèria de llengua catalana i literatura, l'alumnat de 2n d'ESO hem participat en el projecte sobre l'Holocaust escrivint un seguit de textos molt emotius. Ens hem posat en la pell de presoners/es, familiars, militars o fills/es de soldats de l'època i hem redactat una carta o una entrada de diari personal imaginant què pensava, sentia i/o feia el personatge triat en aquella situació tan difícil.

Prèviament, però, per poder-nos endinsar millor en el context històric i literari, vam veure i comentar vídeos sobre la Segona Guerra Mundial i sobre els camps de concentració nazis. Després, vam llegir i treballar fragments del famós Diari d'Anna Frank i algunes cartes de l'exili de l'escriptora catalana Mercè Rodoreda, uns escrits que ens van servir de model per elaborar els nostres.

Finalment, voldríem comentar que aquesta activitat ens ha permès conèixer autors/es de la història de la literatura, sentir-nos escriptors/es durant uns dies i explorar les nostres emocions. També volem destacar que, gràcies a aquestes classes, ens hem adonat que accions tan lamentables que tenen lloc en la nostra societat actual com el bullying (assetjament escolar) tenen molt a veure amb tot el que es va viure en aquesta etapa tan fosca de la història, i que treballar l'empatia és fonamental perquè un genocidi com el que es va perpetrar no es torni a repetir mai més.

I amb la pregunta "I tu, qui ets?" ens hem volgut posar en la pell de totes les persones que configuren la nostra identitat històrica.

Què ens defineix? Artivisme contra el racisme i la xenofòbia

Escrit per les alumnes de Cultura i Valors de 3r d'ESO: Maria Sanz, Lara-Anne Tena i Xinyu Ye.

Durant els mesos d'octubre, novembre i desembre de 2022 vam fer l'activitat "Artivisme", que serveix per fer art i activisme i reivindicar alguna cosa, en aquest cas sobre el racisme.

Els grups de 3r d'ESO A i B de l'IE ARTS van estar fent una activitat de música urbana contra el racisme, en l'assignatura de Cultura i Valors. Aquest projecte, anomenat "Artivisme per la transformació social", el van oferir la Fundació Gune i l'Escola Antiracista (Instagram: @escuelita_antirracista), que van venir al centre (amb el cantant Yaguemar, de rap i hip-hop, i Shej, i l'actual president de SOS Racisme a Barcelona) a fer-nos unes sessions de conscienciació i reivindicació antiracista.

El grup de 3r d'ESO C van pintar samarretes contra el racisme amb l'ajuda de la Margarida, dissenyadora, i la Martina. Va ser molt xulo i entretingut, perquè van poder expressar amb l'art el nostre rebuig a tota mena de racisme, discriminació i xenofòbia.

En l'activitat de música urbana, els grups van crear un rap, triant la base musical, escrivint la lletra i fent-ne una gravació. Va ser un gran aprenentatge per a totes i tots. Aprofitant que estudiem llengua catalana, castellana i anglesa, els alumnes van poder afegir versos de la cançó de tots aquests idiomes.

3r ESO

"No matter what you say. No matter what you do. We are all the same."

"No puedo respirar, el racismo me mata. No puedo respirar, esto tiene que acabar. Nadie será libre hasta que no lo seamos todos, una sociedad donde nos sintamos cómodos."

"No volem ser indiferents en la nostra societat. És millor que lluitem per una nova humanitat."

Còmic i identitat

Gràcies a la visita de l'artista Marta Cartu, vam poder disposar d'una selecció de còmics contemporanis amb els quals vam iniciar la recerca del jo, buscant l'estil de dibuix amb el qual podem parlar de nosaltres.

El còmic és una eina que ens apropa als elements del llenguatge visual, a l'experimentació i, també, a les possibilitats comunicatives. Mostra els principis de la percepció en la creació de produccions artístiques diverses, en el pla, l'espai i el temps. També les estratègies d'experimentació conceptual o tècnica, amb diferents finalitats en el procés de creació. S'utilitzen tècniques i procediments amb diverses finalitats comunicatives: expressiva, persuasiva, metafòrica, crítica, descriptiva, narrativa, documental. I ens descobreix els recursos expressius, gestuals, narratius, tècnics, tecnològics i comunicatius dels llenguatges artístics, en l'anàlisi i contextualització dels referents contemporanis, que ens va portar la Marta Cartu.

El grup de 4t, en l'optativa d'Expressió Artística, va crear una imatge amb relació a la recerca sobre la seva identitat, escollint diferents tècniques, procediments i processos, amb l'objectiu de descriure el moment en què es troben, l'espai i l'estil il·lustratiu més descriptiu del "jo".

La seva font de recerca va ser l'observació de les manifestacions artístiques contemporànies i del patrimoni cultural del còmic de diferents artistes que trobem a l'exposició Constel·lació Gràfica, que s'ha fet al CCCB, amb participants com la Nadia Hafid o la mateixa Marta Cartu. Mitjançant l'anàlisi i l'apreciació estètica d'aquests amb els quals s'identifiquen, van poder expressar-se mitjançant una obra que podria participar d'aquest format.

4t ESO

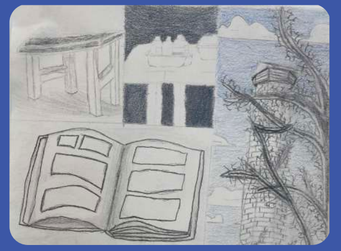

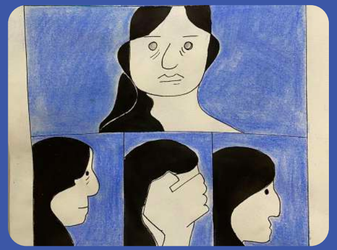

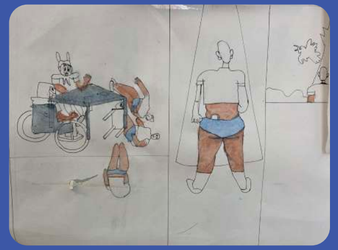

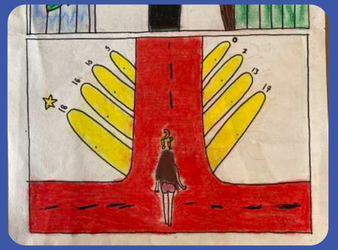

Instal·lació artística. IDENTITAT-S

Els infants i joves d'edats compreses entre els 3 i els 16 anys, edats de l'alumnat de l'Institut Escola ARTS, està construint la seva identitat. En aquestes edats és bàsic l'acompanyament de les persones més importants a la nostra vida: pare, mare, família, professorat, amistats...

Preguntes com "qui ets", "què et fa diferent a la resta" o "què et fa únic com a persona" ens ajuden en el procés de creació de la nostra identitat. Aquest procés continua tota la vida, però les primeres edats són essencials.

Amb aquestes preguntes al cap i la reflexió a partir dels quatre eixos que proposa John Whitmore (habilitats, passions, què valorem a la vida i quins són els nostres referents vitals), els infants i joves han plasmat d'una manera visual i artística la seva identitat.

Per portar a terme aquest procés de creació, han comptat amb l'ajuda de referents artístics com la Teresa Cucala. L'artista Eugènia Balcells, a l'obra Supermercart, hi mostra les cortines translúcides on s'organitzen en ritmes seqüencials d'objectes per color, textura... Ella és el referent artístic de la nostra instal·lació.

La instal·lació artística és l'obra on cada identitat individual pren protagonisme en la col·lectivitat.

Compartim

Moments en família

Identitat-s en família

Els "Moments en família" 2023 han consistit en un cicle de xerrades sobre "identitat-s", a través de diferents experiències:

- "Deu anys cuinant amb música" ha estat una experiència gastronòmica, a càrrec de Pere Cardona, sobre cuina i música al barri de Sants i a Catalunya.

- "Sants, teixint la identitat" ha girat entorn de la història del barri de Sants, la nostra història, a càrrec d'Agus Giralt.

- "La construcció de gènere en la infància i l'adolescència" ha tractat del paper de l'escola, la família i la comunitat en la identitat de gènere. La xerrada la va fer Sílvia Alberich.

- "Tota construcció identitària és una activitat creativa" ha estat una visita-conversa al MNAC amb la Júlia Lull, coordinadora de l'equip d'Educadores del MNAC. I els infants han gaudit de l'activitat "El museu Dibuixat", conduïda per una educadora.

I, per tancar aquest cicle de xerrades, hem vist l'obra d'un artista que ha canviat diverses vegades d'identitat al llarg de la seva vida: Zush a Eivissa, a la Fundació Suñol.

L'assistència a cada experiència ha quedat segellada en el passaport que s'ha distribuït a tothom que hi ha participat. Un bon record per a les persones que n'han pogut gaudir!

Ah, i la targeta segellada ha donat dret a tenir el premi d'un llibre sobre una de les xerrades del cicle.

Compartim

Patrimoni convidat: MACBA

Loli Acebal

Recentment, l'artista plàstica, teixidora i poeta boliviana Elvira Espejo Ayca ens explicava, al seu pas pel MACBA, que les exposicions que fan a la seva comunitat indígena, a l'ayllu Qaqachaka (província d'Avaroa, Oruro), són exposicions "a pleno pulmón". Exposicions a l'aire lliure, a cel obert, que acostumen a coincidir amb les festes de la comunitat i que, d'aquesta manera, posen l'art a l'abast de tothom. Espejo Ayca és també directora del Museo Nacional de Etnografía y Folklore de la La Paz. Allà, les exposicions no se celebren a cel obert, sinó entre quatre parets, però l'equip del museu treballa a consciència per aconseguir fer accessibles les col·leccions a tota la població i, alhora, aprofundir en la multiplicitat de manifestacions artístiques, culturals i lingüístiques de les més de 36 nacionalitats que conformen la República Plurinacional de Bolívia.

I com ho ha de fer un museu, des de Barcelona, per donar espai expositiu, reflexiu i crític a les diferents identitats que ens conformen com a societat? El primer que cal fer, òbviament, és continuar lluitant dia a dia, i sense treva, per desarticular les estructures colonials i patriarcals que encara avui condicionen i es filtren en els nostres espais d'art. Les identitats que ens travessen són diverses i entrecreuades. Ens travessa el gènere, però també la raça, la cla se social, la religió, el país d'origen, el país de residència, els trets físics, la filiació política, la situació econòmica i moltes altres identitats.

Dora García és una de les artistes presents a la mostra actual de la col·lecció MACBA, Preludi. Intenció poètica. La peça que ara s'exposa forma part de la seva sèrie "Frases d'or", una col·lecció de frases alienes i pròpies que l'artista estampa amb paper d'or sobre les parets dels museus. "Ella té molts noms" (2020), llegim al mur d'entrada d'una de les sales de la mostra. Una afirmació que dispara les interpretacions i que sembla convidar a una gran varietat d'"elles" a descobrir els relats que venen a continuació. La frase, si anem més enllà, pertany a un poema de l'escriptora xicana, femi nista i lesbiana Gloria Alzandúa. I aquesta "ella" diversa a la qual Anzandúa dedica el poema és la Verge de Guadalupe, principal deïtat mexicana conformada amb les identitats d'altres deesses prèvies, de resultes delsprocessos de sincretisme entre les religions indígenes i la dels colonitzadors europeus.

La mateixa Dora García té una altra frase d'or que diu: "L'art és per a tothom, peròtan sols una elit ho sap". I és potser a partir d'aquí que els museus poden treballar les identitats. Hem de pensar museus que siguin per tothom. Però aquest "tothom" té molts "noms". Sandra Gamarra és una artista peruana que en les seves instal·lacions Vitrina I, Vitrina II i Vitrina VII (2018) reflexiona sobre els processos de construcció colonial de la història. Qui escriu la història? Qui decideix què es mostra dins una vitrina? D'on provenen els objectes que es mostren en aquests aparadors museístics? I qui els narra i anomena? Creant un magistral joc de presències, absències i escriptures, l'artista posa en escena els processos d'extractivisme i opressió cultural. Ens tornem a trobar aquí reflexionant al voltant dels noms. I al voltant de la importància d'autoanomenar-se, d'escriure's i d'escriure la història pròpia, des dels llocs que ens habiten, per després posar-la en comú i compartir-la amb tantes altres alteritats com ens trobem pel camí. Perquè, si deixem que algú altre ens escrigui la història i ens posi el nom, ens estaran colonitzant de nou, per segona vegada, com diu Elvira Espejo Ayca.

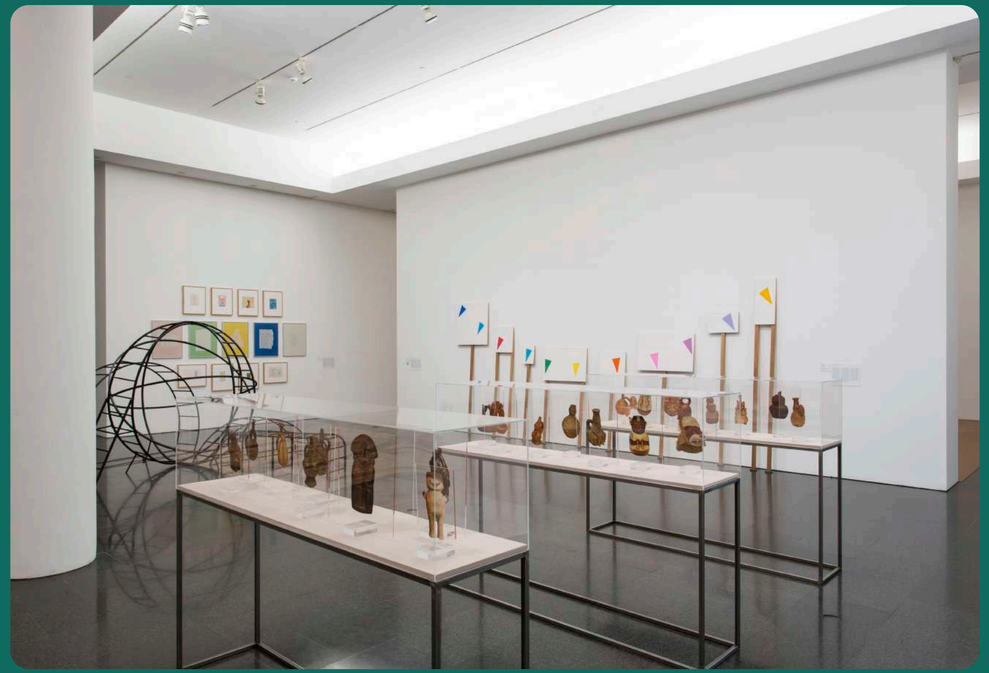

ENTREVISTA:
La identitat de la Marta Cartu a través de l'objecte

El repte de 1r C és descobrir, sent reporters i fotògrafs, QUI ÉS la persona que ens porta materials, ens explica què són les seves obres i ens deixa mirar i tocar per descobrir-les.

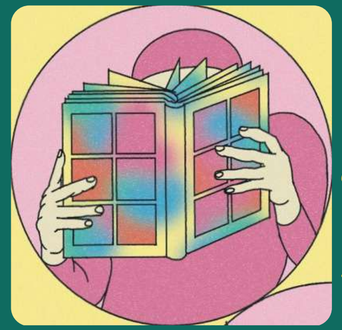

Aina:

La Marta ha vingut a l'escola i ha compartit la seva feina amb nosaltres. L'hem entrevistat i ens ha dit que té 32 anys, viu a Barcelona i és profe de profes.
La Marta és una noia molt simpàtica, li agrada l'art i l'artesania. En treballs o còmics que ha fet li agrada reivindicar el drets de la gent, és ACTIVISTA. Per exemple, una frase que ens va dir és aquesta: "El millor superheroi ets tu mateixa".

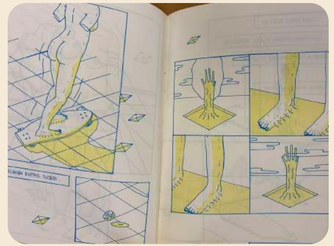

Clàudia:

Aquesta és la Marta. Bé, més ben dit, són els PEUS de la Marta!
La Marta és il·lustradora i fa uns dibuixos molt macos, amb moltes emocions i sentiments

Robert:

"El millor superheroi ets tu mateixa". Aquestes són les paraules de la Marta.

Això significa que, si algú et trenca el cor metafòricament, tu ets el teu propi superheroi perquè pots fer coses que a tu t'agraden i "salvar-te".

Emil:

"El millor superheroi ets tu"

Aquesta és la Marta Cartu. És una jove activista que vetlla per la igualtat de gènere. Li encanta anar amb skate i té referents interessants com la Venus de Milà. Està especialitzada en dibuixar i educar a la vegada.

Eudald:

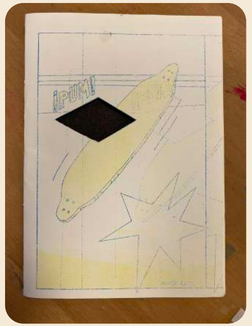

Aquesta és la Marta Cartu. És llicenciada en Belles Arts i està especialitzada en dibuix i educació. Ha escrit fanzins i còmics com Hola Siri, Triatlón, The big decision of Bubble Girl o Un tumor muy guay. També fa ceràmica, llibres, enganxines... Ha dut a terme projectes com la instal·lació Espais de Seguretat a la Sala d'Art Jove, i ha participat en exposicions col·lectives, com Còmic, somnis i història a CaixaFòrum.

Jo vaig conèixer la Marta perquè va venir al nostre institut a explicar-nos coses sobre ella. Ens va dir que li agrada molt l'skate i que no li agrada la competitivitat.

Laia:

"El millor superheroi ets tu mateixa"

La Marta és una noia jove que es dedica a fer entre art i artesania. Té una pàgina web: si la voleu visitar, es diu https://www.martacartu.com/. La Marta és una persona que es podria definir com activista, ja que defensa els seus drets a tots els còmics que ha escrit. I una de les frases seves més famoses és: "El millor superheroi ets tu mateixa".

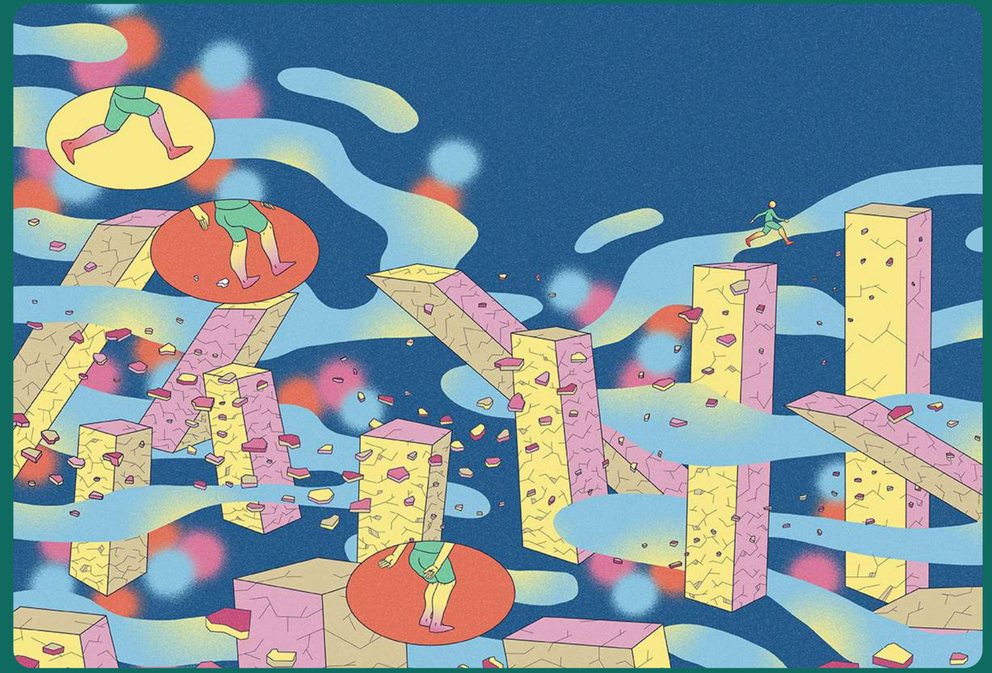

AFA
Comissió de Coeducació

Aquest curs, la nostra escola treballa prenent com a centre d'interès les identitat-s, les quals, com sabem, es van construint durant tota la vida, són mutables i diverses, i es configuren a través de la interacció contínua entre cada persona i el seu entorn social i cultural.

En aquest procés de construcció de la identitat, l'escola té un paper cabdal. Junt a l'acompanyament de les famílies i l'entorn proper, podem contribuir al desenvolupament d'una identitat basada en valors positius i que compartim com a societat: promovent la inclusió i la diversitat, fomentant l'expressió i la creativitat com a catalitzadores o oferint oportunitats per al desenvolupament dels propis interessos; en definitiva, reconeixent l'alteritat i fonamentant la pertinença a un grup plural, obert i divers: **l'Institut Escola ARTS.**

En aquest sentit, la **Comissió de Coeducació** —integrada, de forma mixta, per famílies i professorat— posa un especial èmfasi en l'anàlisi de l'acció educativa, tot proposant l'ús de llibres i materials pedagògics que reflecteixin la diversitat d'identitats. I, el que és més important, aportant una mirada crítica que promou la sensibilització de tota la comunitat educativa en relació amb la diversitat cultural, sexual, de gènere i de capacitats, tot potenciant una construcció respectuosa i acompanyada de la identitat, lliure d'etiquetes socialment imposades, única i valuosa.

Espai de Migdia

La identitat com a concepte és, potser, un dels temes més debatuts, estudiats i qüestionats de la història del pensament occidental. La filòsofa Hannah Arendt defensava que la identitat es conforma a través de l'acció i el discurs, i que, mitjançant l'acció discursiva, les persones ens integrem en un món plural, on compartim i construïm amb altres persones. Nietzsche, en canvi, va negar l'existència de la identitat com a concepte, ja que la considerava quelcom a què som incapaces d'arribar les persones en termes racionals. Per a Judith Butler, la identitat forma part del discurs regulador a través del qual es determina la vida de les persones o subjectes. Per a ella, la identitat forma part del dispositiu de control que imposa i, alhora, regula allò que ha de ser.

Per a l'Esguard, la identitat ha determinat i determina la manera d'enfocar la nostra pràctica professional. Treballem a partir d'eixos transversals que omplen de contingut pedagògic els nostres passos i l'acompanyament que oferim als infants i joves. El gènere, la diversitat, l'educació emocional i l'autonomia són alguns d'aquests eixos. Alhora, vetllem perquè els infants i joves puguin reflexionar sobre la seva identitat també durant l'Espai de Migdia, mitjançant el joc.

Compartim

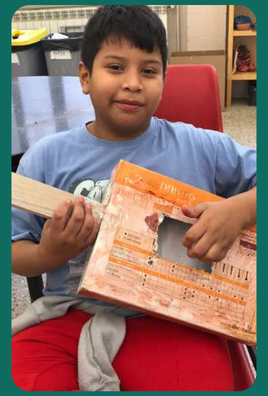

Espai C
Neus Frigola

Un espai de llibertat creativa

Mai m'hauria pensat que aquella trucada que em va fer la Glòria de la Fundació Suñol el juliol de 2021, per proposar-me participar a **l'Espai C** de l'Institut Escola ARTS, seria l'inici d'un viatge preciós que em connectaria amb l'esperança i la il·lusió de la manera com ho ha fet. El programa busca que els nens i nenes visquin el dia a dia d'una artista, puguin seguir els seus processos de prop i guanyin **autonomia creativa.**

En el nostre Espai C, hi tenim diferents materials de **ceràmica, escultura, dibuix, pintura i art tèxtil**, que han servit per inventar accions plàstiques, jocs nous, narratives màgiques i descobriments. Una de les premisses de l'Espai C és que no hi hagi exercicis, ni propostes pensades per l'artista, sinó que cada nen i nena pugui explorar allò que li ve de gust.

Tanta llibertat, al principi, no va ser fàcil, però ha sigut una experiència molt bonica veure com, a poc a poc, han anat guanyant responsabilitat, autonomia i tranquil·litat en habitar la llibertat.

Habitar i evitar són paraules que s'assemblen. Evitar les coses és fàcil; habitar-les, no tant.

Em fa molt feliç veure que existeixen escoles que no "eviten", sinó que aposten per programes que defensen la llibertat, cuiden la identitat i potencien la creativitat. Amb professores meravelloses que en saben moltíssim, de fer la seva feina, i venen cada dia disposades a donar-ho tot i més per ajudar els nens i nenes a conèixer-se i estimar-se a si mateixos/es.

Gràcies per aquests dos anys, Institut Escola ARTS!

Fonts de les imatges

I5B / p. 22, 23
https://turismovasco.com/escultura-hambre-en-la-arboleda-tenedor-2/
https://rosamontesa.com/wp-content/uploads/2021/08/P%C3%A1gina-Tenedores-Mano-Bruno-Munari.jpg
https://los40.com/los40/2018/05/30/los40clasic/1527679798_453910.html
https://www.behance.net/gallery/97279705/Martes

1rB / p. 26
https://www.robertburden.com/paint_batman.html
https://purodiseno.lat/tendencias/donde-esta-una-pintura-reune-personajes-y-objetos-iconicos-de-la-cultura-pop/

2n / p. 28
https://thethirdline.com/artists/35-hassan-hajjaj/

5è / p. 34
https://www.mnba.gob.cl/galeria/kaarina-kaikkonen-huellas-y-dialogos
https://www.galerieforsblom.com/artists/kaarina-kaikkonen?view=slider#14
https://hannahgeorgina.wordpress.com/2013/05/13/the-blue-route-kaarina-kaikkonen/

MACBA / p. 51
@Lafotogràfica Per xarxes @lafotografica.bcn

Marta Cartu / p. 52, 55
https://www.martacartu.com/

Aquesta revista ha estat elaborada per tota la comunitat educativa de l'Institut Escola ARTS.

Agraïments

Júlia Lull Sanz, educadora del Museu Nacional d'Art de Catalunya
Ricardo Crispo, pare d'I4 A
Margherita Isola, Martina Bernabai i Yaguemar Diagne
Marta Cartu, artista i activista
Moments en família: Pere Cardona, Agus Giralt, Sílvia Alberich, Fundació Suñol
Loli Acebal, historiadora de l'art i educadora del MACBA
Neus Frigola, artista de l'Espai C

Esther Fuertes, Museu Nacional d'Art de Catalunya
Adolf Fuertes, corrector dels textos
Núria Bortell, dissenyadora de la revista

Compartim

ARTS
Institut Escola
MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA